

Po Spalio VELIAVA

LKP ROKIŠKIO RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

1957 m.
liepos mėn.
25 d.
KETVIRTADIENIS
Nr. 58 (1594)

Kaina 15 kap.

DIDŽIOJO SPALIO GARBEI

UŽDUOTYS VIRŠIJAMOS

Naujas darbo dovanas Didžiojo Spalio 40-osio-
mis metinėms ruošia
Juodupės „Nemuno“ fab-
riko karšėjų brigada.
Pusmetinį planą brigada
įvykdė 130,5 procento.
Karšėjas Antanas Navikas,
dirbantis fabrike ketvirtus
metus, dienes užduotis
įvykdo 120 procentų.

Nuotraukoje: kar-
šėjas Antanas Navikas ir
pamainos meistras Jero-
nimas Čikas darbo metu.

S. Algio nuotr.

1957 metų pirmojo pusmečio valstybinio plano Tarybų Sąjungos liaudies ūkiui išvystyti vykdymo rezultatai

Centrinė statistikos valdyba prie TSRS Ministrų Tarybos paskelbė pranešimą apie TSRS 1957 metų pusmečio valstybinio plano liaudies ūkiui išvystyti vykdymo rezultatus.

Sutinkamai su TSKP XX suvažiavimo direktyvomis, per pirmąjį 1957 metų pusmetį žymiai padidėjo pramonės gamybos apimtys. Pramonės bendrosios produkcijos gamybos pirmojo pusmečio planas visoje Tarybų Sąjungoje įvykdytas 104 procentais. Pramonės produkcijos gamyba, palyginus su pirmuoju praėjusių metų pusmečiu, padidėjo 10 procentų, tame tarpe pirmajame ketvirtyje—9 procentais, antrajame ketvirtyje—11 procentų.

Gamybos priemonių gamyba (grupė „A“) padidėjo 11 procentų, o vartojimo reikmenų gamyba (grupė „B“) — 8 procentais.

Visos sąjunginės respublikos pirmojo pusmečio planą viršijo.

Sutinkamai su TSKP CK vasario Plenumo ir TSRS Aukščiausiosios Tarybos VII sesijos nuostatomis dėl tolesnio pramonės ir statybos valdymo organizavimo tobulinimo ekonominiuose administraciniuose rajonuose sudarytos 105 liaudies ūkio tarybos.

Liaudies ūkio taryboms perduotos imonės gamina tris ketvirtadalius bendrosios TSRS pramonės produkcijos apimtys, tame skaičiuje 100 procentų visos ketaus, mineralinių trąšų, metalurgijos įrengimų, garo ir dujų turbinų, automobilių gamybos; beveik 100 procentų plieno, valcuotų juodųjų metalų ir cemento; iškasa 98 procentus anglies; gauna beveik 100 procentų naftos; gamina 97 procentus audinių, 81 procentą odinės avalynės.

Per pirmąjį šių metų pusmetį toliau buvo specializuojama, kompleksškai mechanizuojama ir automatizuojama gamyba, konstruojami ir gaminami nauji, labai našūs įrengimai, buvo diegiama pažangi technologija, toliau mechanizuojami gatšlieji ir sunkieji darbai, mechanizuojami ir automa-

lizuojami gamybos procesai ir keičiami bei modernizuojami pasenę įrengimai. Mašinų gamybos pramonėje pradėtos serijomis gaminti naujų tipų mašinos ir daugiau kaip 100 pavaadinimų įrengimų.

Igyvendindami partijos ir vyriausybės priemonės, žemės ūkiui smarkiai pakelti, kolūkiai tarybiniai ūkiai, mašinų-traktorių stotys 1957 metų pirmajame pusmetyje nuveikė žymų darbą, toliau vystydami žemės ūkio gamybą. Visoje Tarybų Sąjungoje kolūkiai ir tarybiniai ūkiai vasarą us sėjos planą įvykdė 105 procentais. Grūdinių kultūrų pasėlio plotas, palyginus su praėjusiais metais, padidėjo pusantro milijono hektarų, o palyginus su 1953 metais—23 milijonais hektarų. Be to, kviečių pasėliai, palyginus su praėjusiais metais, padidėjo 7,5 milijono hektarų, o palyginus su 1953 metais—21 milijonu hektarų.

Per pirmąjį 1957 metų pusmetį toliau kilo gyvultninkystė šalyje. Visuomeninių gyvulių skaičių kolūkiuose ir tarybinuose ūkiuose iki 1957 metų liepos 1 d. apibūdina šie duomenys: galvijų—39,3 milijono vienetų, tame skaičiuje karvių—13 milijonų, kaulių—31 milijonas, avių ir ožkų—111 milijonų. Galvijų skaičius kolūkiuose ir tarybinuose ūkiuose iki 1957 metų liepos 1 d., palyginus su 1956 metų liepos 1 d., padidėjo trimis milijonais, kaulių—5 milijonais 300 tūkstančių, avių ir ožkų—4 milijonais 900 tūkstančių. Taip pat padaugėjo gyvulių, priklausančių kolūkiečiams, darbininkams ir tarnautojams.

Centrinės statistikos valdybos pranešime sakoma, kad per pirmąjį pusmetį kapitaliniai įdėjimai iš valstybinio plano skirtų lėšų sudarė 79 milijardus rublių (sąmatinėmis kainomis) ir viršijo praėjusių metų pirmojo pusmečio kapitalinius įdėjimus 12 procentų. Žymiai padidėjo kapitaliniai įdėjimai į sunkiąją pramonę. Kapitaliniai įdėjimai į valstybinę gyvenamųjų namų statybą padidėjo 39 procentais, o kapitaliniai

įdėjimai į mokyklų, ligoninių bei vaikų įstaigų statybą padidėjo 20 procentų.

Iki 1957 metų pirmojo pusmečio pabaigos darbininkų ir tarnautojų skaičius TSRS liaudies ūkyje padidėjo, palyginus su praėjusių metų pirmojo pusmečio skaičiumi, dviem milijonais 100 tūkstančių žmonių.

Palyginus su 1956 metų pirmuoju pusmetyje nuveiktą žymų darbą, toliau vystydami žemės ūkio gamybą. Visoje Tarybų Sąjungoje kolūkiai ir tarybiniai ūkiai vasarą us sėjos planą įvykdė 105 procentais. Grūdinių kultūrų pasėlio plotas, palyginus su praėjusiais metais, padidėjo pusantro milijono hektarų, o palyginus su 1953 metais—23 milijonais hektarų. Be to, kviečių pasėliai, palyginus su praėjusiais metais, padidėjo 7,5 milijono hektarų, o palyginus su 1953 metais—21 milijonu hektarų.

įdėjimai į mokyklų, ligoninių bei vaikų įstaigų statybą padidėjo 20 procentų.

Iki 1957 metų pirmojo pusmečio pabaigos darbininkų ir tarnautojų skaičius TSRS liaudies ūkyje padidėjo, palyginus su praėjusių metų pirmojo pusmečio skaičiumi, dviem milijonais 100 tūkstančių žmonių.

Palyginus su 1956 metų pirmuoju pusmetyje, vidutinis Tarybų Sąjungos darbininkų ir tarnautojų uždarbis padidėjo 5 procentais. Nuo 1956 metų spalio 1 d. žymiai padidintos pensijos. Šiuo metu valstybinės pensijas gauna daugiau kaip 17 milijonų žmonių.

Šiomet gyventojai, kaip ir praėjusiais metais, iš valstybės gavo darbininkų ir tarnautojų socialinio draudimo tvarka pašalpų ir išmokėjimų, pensijų pagal socialinį aprūpinimą, pašalpų daugtvaikėms ir vienišoms motinoms, stipendijų mokslieiviams, nemokamą mediciną pagal kamai ir lengvatinėmis kainomis keliais ir sanatorijas ir poliklinikas, nemokamą mokslą ir galimybę nemokamai kelti kvalifikaciją bei kitų išmokėjimų ir lengvatų. Iš viso per pusmetį gyventojai visų minėtų išmokėjimų ir lengvatų pavidalu gavo 97,5 milijardo rublių, arba 20 procentų daugiau, negu per pirmąjį 1956 metų pusmetį.

Pranešime nurodoma, kad TSRS užsienio prekybos apyvarta, palyginus su 1956 metų pirmuoju pusmetyje, padidėjo 18 procentų.

Pranešimo pabaigoje sakoma, kad TSRS 1957 metų pirmojo pusmečio liaudies ūkio vystymo valstybinio plano vykdymo rezultatai rodo toliau augančią Tarybų Valstybės ekonominę galią ir galingą darbo pakilimą, kuris yra apėmęs tarybinę liaudį, ruošiantis sutikti 40-sias Didžiojo Spalio metines naujais laimėjimais kovoje už TSKP XX suvažiavimo istorinių nutarimų įgyvendinimą.

(TASS-ELTA).

GAUSŲS LAIMIKIAI

KLAIPĖDA. Tralerių Latvijos valdybos žvejai Baltijos jūroje aptiko didelius kikių telkinius. Daugelio tralerių įgulos kasdien sugauna po 1.000—1.500 kilogramų šios vertingos žuvies. Šeši mažieji žvejybiniai traleriai jau įvykdė liepos mėnesio kikių sugavimo planą.

Lenktyniaujant Didžiojo Spalio garbei, pirmąją mažąją žvejybinio tralerio įgula, kuriai vadovauja kapitonas komjaunuolis V. Popkovas. Šio komjaunimo jaunimo laivo jūreiviai nuo metų pradžios sugavo 3.800 centnerių žuvies ir trečias mėnuo žvejoja 1958 metų sąskaita. (ELTA).

Traktorių gamintojai

Pradėdami lenktyniavimą už garbingą 40 Didžiojo Spalio metinių sutikimą, Minsko traktorių gamyklos racionalizatoriai ir išradėjai įsipareigojo sutaupyti per metus nemažiau kaip 8,5 milijono rublių, diegdami išradimus. Jau gauta daugiau kaip 2.000 pasiūlymų, kuriuos realizavus padidės darbo našumas, susitauptys žaliavos ir medžiagos. (TASS-ELTA).

TEN, KUR KLYKAUJA GARVEŽIAI

„Po Spalio vėliava“ korespondentas, apsilenkęs Rokiškio geležinkelio stotyje, pateikė keletą klausimų viršininkui drg. J. Stašui. Spausdiname jų pasikalbėjimą.

KLAUSIMAS: Kokias darbo dovanas ruošia jūsų kolektyvas Didžiojo Spalio garbei?

ATSAKYMAS: Sutinkant Didįjį Spalį ypatingai sustiprėjo darbo drausmė. To pasekoje 1 valanda 20 minučių sumažėjo vagonų pristovėjimas stotyje, viršijamas pakrovos planas 5—10 procentų.

KLAUSIMAS: Kas pas jus paveda vagonų pakrovimą ir iškrovimą, ar yra tam sudaryta brigada?

ATSAKYMAS: Atskiros brigados sudarę neturime. Ją pavaduoja patys klientai.

KLAUSIMAS: Ar visi klientai laiku atlieka pakrovimą ir iškrovimą?

ATSAKYMAS: Tenka pastebėti, kad ne visi. Delsimo nuotaikomis gyvena pramkombinatas (direktorius Abromaitis). Štai ir dabar jau mėnuo laiko kaip geležinkelio teritorijoje tebeguli geležis, prisiūsta iš broliškujų respublikų. Nuo pramkombinato nei per plauką neatsilieka remonto - statybos kontora (viršininkas Smirnovas). Jai prisiūstų negesintų kalkių 80 tonų krūva po atviru dangum pas mus išgulėjo pusę metų, per tą laiką 20 tonų nuėjo niežais. Apmaudu žiūrėti į tokiuos vadovus, nesirūpinančius visuomeninio turto likimu iš biurokratiško pozicijų vadovaujančius įstaigoms

KLAUSIMAS: Be abejo, pas jus yra nemažai pirmūnų, kuriais teisėtai didžiuojasi geležinkeliečių kolektyvas?

ATSAKYMAS: Žinoma, yra. Tai budėtojas K. Narbutas, iešmininkai J. Dainys, J. Čerškus ir kiti jų bendradarbiai, nenuilstamai kovojantieji už naujus darbo laimėjimus, ruošiantieji vis naujas darbo dovanas Didžiajam Spaliui.

Nauja specialistų laida

Salų žemės ūkio technikumams kiekvienais metais išleidžia naujus žemės ūkio kadrus respublikos kolūkiams ir tarybinėms ūkiams.

Kaip ir kiekvienais, taip ir šiais metais technikumą baigė IV-ji zootechnikų ir I-ji jaunesniųjų agronomų laida. Senesni žemės ūkio specialistų kadrai pasiūlydys 59 jaunesniaisiais specialistais, iš kurių 28 zootechnikai, o likusieji — agronomai.

Technikumo baigimo proga absolventų vakare jaunesniesiems specialistams direktorius drg. Kriaučiūnas įteikė diplomus-kelialapius į gyvenimą.

Diplomus su pagyrimu gavo zootechnikai P. Ragelis ir L. Tubelytė, agronomai J. Skaranga ir A. Muralytė. Jaunųjų specialistų

išleidimo proga drg. Kriaučiūnas pasakė:

— Šiandien jūs gaunate diplomus-kelialapius į savarankišką gyvenimą. Prieš jūsų akis atsivers platus vaisingo darbo horizontas, kuriuose bus nemaža kliūčių. Todėl, sutikę gyvenime kliūtį, neišsigąškite jos, o stenkitės drąsiai, ryžtingai ją įveikti.

— Kur jūs begyventumėte, kur jūs bedirbtumėte niekuomet nepameskite draugauti su knyga,—kalbėjo docentas Petratis.

Po diplomų įteikimo įvyko absolventų surengta meninė dalis, kurios metu suvaidino vienaveiksmę komediją „Borovinka“, o moterų choras padainavo keletą dainų: „Aviečiaiaujant“, „Kaip gražus, gražus

rūtelių darželis“ ir kitas.

Mokslo pirmūnai L. Tubelytė, P. Ragelis, stas į Lieluvos žemės ūkio akademią, A. Dačiulis, G. Riaubaitė, O. Senvaitytė, J. Smalstys vyks į Dusetų MTS zonos kolūkius, A. Matliška, E. Jurkėnaitė—Rokiškio MTS zonos kolūkius, A. Žvirblis—į Panemunėlio MTS kurį nors kolūki, o likusieji dar kitur.

Nauja darbo pamaina, nauji vadovaujanti žemės ūkio kadrai įsilieję gamybą, savo darbu prisidėdami prie Komunistų partijos ir Tarybinės vyriausybės nubrežtų mūsų liaudžiai uždavinių įgyvendinimo.

Alg. Marozas

Duokime Tēvynei daugiau pienu ir mēsos!

DRAUGAI, KOLŪKIEČIAI, SUKAUPKIME KUO DAUGIAU IR ĪVAIRIŪ PAŠARŪ ŽIEMAI!

Didiname gyvulinīkystēs produktu gamybā

Didelio pritarimo mūsū kolūkyje susllaukē TSKP Centro Komiteto ragīnīmas—artīmausīais metāls pavytī Jungtīnes Amerīkos Valstībes pagāl mēsos, pienu ir sviesto gamybā vidutīnīškai vienam gyventojūi. Dar pavasarīo metu buvo peržiūrētī socialistīnīai īsipareīgojīmāi.

Svarstānt padīdītus socialistīnīus īsipareīgojīmus, buvo surastā nēmaža nēīšnaudotū rezervū. Taip īš gautū praeītāis metāis 400 tūkstančīū rublīū pajāmū 48 tūkstančīus paskyrēme gyvulinīkystēi. Už šīuos pīnīgus nusīpīrkome koncentratū, inventoriāus ir kitū dalykū.

Šīemet mes īsipareīgojīme primelžtī po 90 centnerīus pienu kiekvienam 100 ha naudmenū arba dvīgubāi daugīau, negu pernai. Nors galvījai ī ganyklas īšējo nēblogame kūno slovyje, pienu primelžīmas galīmas padīdītī tik esant geroms ganykloms bei šerīant galvījus papildomāi žaliuojū pašaru. Tam tikslūi pavasarī pasējīme virš 20 ha ankstyvojo mīšīnīo. Vēlīau pasējīme dar 10 ha.

P. RIMKUS
„Jaunosios gvardijos“
kolūkio pirmininkas

Birželio mėnesī galvījus pradējīme rīštī dobiluose. Apart to, kasdien kiekvienāi karvei dar duodame po 2 kg koncentratū. Rudens metu, kada pasibaīgs mīšīnīai karvēm duosīme papildomāi pašarīnū kopūstū ir šakniavāsiū, kurīū kolūkyje pasēta virš 20 ha.

Šīuo metu kolūkyje yra 88 melžīamos karvēs. Liepos mėnesī vidutīnīškai kiekvīena karvė davē po 9—11 litrū pienu. Nuo metų pradžīos īš kiekvīenos karvēs jau primelžta vidutīnīškai po 830 litrū pienu.

Reīkia prisīpažīntī, kad nēmažas stabdys, dīdinānt pienu primelžīmā yra mažāi produktyvī banda. Taip antāi, vīenam litrūi pienu pagamīntī apytīkriāi sunaudojame apīe 1,5 pašarīnū vieneto. Tuo tarpu, esant tokīam pašarū kiekiūi, produktyvīos karvēs duotū žymīai daugīau pienu.

Todēl artīmausīas mūsū uždavīnys—atrankos būdu pagerīntī bandā.

Šīais metāis īsipareīgojīme pagamīntī po

18,5 cnt kīaulīenos 100 ha arīamos žemēs. Fermeje dabar yra virš 120 kīaulīū ir 150 paršēlīū, īšskirtū penējīmul. Birželio mėnesī nupenējīme ir realizavome 6 lašīnīnīus ir pirmoje liepos mėnesīo pusēje—5 bekonus.

Vasaros metas patī palankīausīas laikotarpiī kīaulēmī augīntī ir kīaulīenos gamybāi atpīgīntī. Todēl mes stengīamēs kuo daugīau duotī kīaulēmī žaliujū pašarū. Tam tikslūi pīe fermū pasējīme 5 ha liucernos ir 5 ha mīšīnīo. Dabar kīaulēmī sušerīame po 6—7 kg žolēs, 6—7 kg līeso pienu ir 1,5—2 kg koncentratū. Garduose pīe fermos yra pasēta dvīžolīū dobilū. Esant tokīam dāvīnīui per parā bekonāi pīauga po 700—800 gramū.

Tāčiau, kad pagamīntī po 18,5 cnt kīaulīenos 100 ha arīmo mums dar trīks nēmažīau 60 bekonū. Įšeitī surasīme augīnant juos pagāl kontraktācījos sutartī pas kolūkiečius.

Apart kīaulīenos, mes numatomē pagamīntī 100 ha naudmenū po 8 cnt jautīenos mēsos. Tam tikslūi atpenēsīme du bulīus, 12 pasenusīū karvīū ir 20 veršēlīū, nētīnkāmū veislēi.

Mūsū kolūkīo nartāi dedā visās pastangās, kad garbīngāi īvykdytī prisīlmtus īsipareīgojīmus ir duotī šālīai kuo daugīau gyvulinīkystēs produktū.

PIRMAUJANTI MELŽĖJA

Tolī už „Naujo gyvenīmo“ kolūkīo ribū yra žīnomas melžējos Ohos Purīuškytēs vardas. Nuo metų pradžīos īlī īš kiekvīenos 13 jos prīžiūrīmū karvīū primelžē po 1.100 litrū pienu. Īkī metų pabāigos īlī galvoja primelžtī dar po 900 litrū pienu.

Aukštūs pienu primelžīmo rodīklīus užtikrīno geros ganyklos ir gera priežiūra. Šīuo metu karvēs rīšamos dobilū atolē, papildomāi duodama po 2 kg koncentratū. Anksčīau papildomāi buvo duodamas mīšīnys. Dabar īš karvēs primelžīama nēmažīau 17 litrū pienu kasdien. Onos Purīuškytēs pavyzdžīu seka melžēja Bronē Tervydytē, Seva Alekšējātē ir kt.

V. Jankutė

185 tonos yra!

—Daugīau ankstyvojo sīlīso,—tokī šūkī sau īškēlē „Duokīškīo“ kolūkīo žemdirbīai.

Sīlīso kapoklē, pīrīžiūrīma P. Lapīnko, ketlētā dīenū tarškē dīenā ir naktī, nes, sīlīsuojānt menkavertes žolēs lētū tempu, jos galī sugestī. Gerīausīai dirbo Īlī laukīnīkystēs brigada, vadovaujama P. Barzdontō. Vīso kolūkyje pagamīntā 185 tonos ankstyvojo sīlīso.

L. Vasaris

Nesirūpinama pašarais

Pašarāi nulēmīa gyvulīū produktyvumā. Tuo aiškīai īsitīkīno „Aušros“ žemēs ūkīo artelēs nartāi. Šīuo metu kolūkyje baīgta šīenāpīūtē, šīenas vēžamas ī pastoges.

Tāčiau kova už stīprios pašarū bazēs sudarīmā dar nesībaīgē. Nēmažīau yra svarbū šīenā ir šīaudus gerāi užlāykītī īkī žīemos, o taip pat ir jos metu. Ir reīkia pasakytī, kad šīame darbe dar yra daug trūkumū.

Dalīs pašarū suvežtā ī neatremontuotas daržīnes, ir, savāime aišku, lietūlījānt dalīs pašaro nustos savō vertēs. Taip penktoje laukīnīkystēs brigadoje Īlzembergo kaīme sukrauta liucerna ī dvi daržīnes su kīaurais stogāis. Toje pat brigadoje Alksnīū kaīme yra beveīk be stogo kīojīmas, ī kurī galvojama krautī javus. Vīsa tātī pīrīmīausīa turī rūpētī brigadīnīkūi Paškauskūi.

Sīlīsas labāi vertīngas pašaras žīemos metu. Īš ko īlī gaminamas ir kada, žīno kiekvīenas suaugēs žmogus ir nētī paauglys. Bēt atrodō sīlīso reīkšmēs nesupranta kolūkīo vadovāi, brigadīnīkāi. Kiekvīenāi karvei pagamīntā tīk po 20 kīlogramū sīlīso.

Kolūkyje daug vīlčīū dedama ī kukurūzus. Tātī labāi gerā. Tāčiau norīnt, kad kukurūzāi duotū gerā derlīū reīkia

gerāi juos prīžiūrētī. O kukurūzū priežiūros labāi pasīgēndama. Pīrīmīnīs kukurūzū įdīrbīmas atlīktas tīk 8 ha plote, nekālbāntī jau apīe kukurūzū įdīrbīmā antrā kartā. Īkūstūs kukurūzus baīgīa peraugtī įvalrīos pīkīžolēs.

Šīuo metu yra suvežtā šīeno nuo 460 ha plėvū ir sētīnīū žolīū ploto. Tāčiau ar užteks jo arkīlīams ir karvēm nēkas dar nēžīno. Suvežtas šīenas īkī šīo laīko dar neapmatuotas ir nēatīduotas saugtōi sandēlīnīkams.

Pašarū bazē galēs papīldytī sētīnīū bei daugīamečīū žolīū atolas. Dabar jau reīkia numātytī, kurīuos plotus galīma palīktī atolūi, o kurīuos nuğanytī. Bēt ir čīa dar nēko nēplānuojama.

Žīema—tātī labāi atsakingas laikotarpiī gyvulinīkystēje. Norīnt, kad nēnukrīstū gyvulīū produktyvumas reīkia rīmītāi rūpītīs pašarū bazēs sudarīmū. Pīrīmāilē kolūkīo vadovū pareīga gerā īssaugtōi vīsā suvežtā šīenā. O to padarytī nējīmanoma su neatremontuotoms daržīnēmīs. Tad, nēko nēlaukīant, būtīna atremontuotī vīsū daržīnīū ir kīojīmū stogus ir šīenas. Vīsas pašaras turī būtī apmatuotas ir atīduotas saugtōi atsakingīems asmenīmīs. Pats laīkas papīldytī ir sīlīso atsargas.

K. Kuzma

Pranešimas

apie pienu primelžīmā Rokiškīo rajono kolūklīuose 1957 m. līepos mėn. 20 d.

Eil. Nr.	Kolūkīo pavadīnīmas	Prīmelžīa pienu īš 1 karvēs nuo 1957. I. I. d.	Prīmelžīama pienu īš karvēs per 1 d.
Rokiškīo MTS zona			
1.	„Naujas gyvenīmas“	941	17,2
2.	„Marytēs Melnīkātēs v.“	927	8,9
3.	„Tarybū Lietuva“	907	8,4
4.	„Tīkruojū keltū“	869	7,6
5.	„Aušra“	889	8,1
6.	„Socialīzmo kelīu“	782	16,0
7.	„Pergalē“	770	9,0
8.	„Ragēlīai“	735	7,0
9.	„Pīlīs“	692	7,9
10.	„Līudo Gīros v.“	597	8,9
11.	„Salomėjōs Nērēs v.“	593	6,3
12.	„Pīrmyn“	576	5,6
13.	„Žvaīgždē“	544	8,3
14.	„Nemunēlīs“	543	5,2
Vīso zonoje:		748	9,2
Panemunēlīo MTS zona			
1.	„Žalģīris“	923	8,1
2.	„Vytūrys“	856	10,0
3.	„Už taīkā“	837	15,9
4.	„Jaunojī gvardīja“	829	9,7
5.	„Gegužēs Pīrmojī“	814	17,0
6.	„Šetēkšna“	800	8,6
7.	„Artojas“	794	13,3
8.	„Lenīno kelīu“	611	6,2
9.	„Atžalynas“	573	6,4
10.	„Duokīškīs“	557	7,0
11.	„Mīčiūrinō v.“	530	8,3
Vīso zonoje:		727	10,3
Īš vīso rajone:		739	9,7
Rajono plano komisīja			

Prie naujų muziejaus stendų

Praetīn nugarmējo laīkātī, kada dvaro rūmuose klēstējo īš žmonīū prakaito īsplaukusī prabanga, koncentravosī brangenybēs, žydējo dvarīnīkīška kultūra, īšdīdžīai, su panīka stēbdama vīsa, kas liaudīška, lietuvīška, „muzīkīška“. Ketīstāi mums šīandīenā atrodō tojī bajorīška pažiūra į valstīečius, jų buitī ir dvasīnē kultūrā. Svetīmas mums ir tas ponū menīs skonis bei pažiūros į menā.

Mes, jaunojī kartā, īš liaudies. Mūsū estētīnīams poreīkīams ir kūrybāi svetīma dvaro dvasīa, mes nejučīomīs kryptame į liaudies senovē, īeškodāmī joje tū tradīcījū, kurīos formavosī baudžiavīntame kaīme, dūmīnēje valstīečīo pīrkīoje, dvaro palaukē-

je po gluosnīais ir beržats.

Muziejuose īšlīkē praetīū šīmtečīū liaudies vartoūtī daiktāi yra gyvīlīudīnīkātī, kad šālīa dvaro meno gyvavo savīta paprasta žmonīū estētīnē kultūra, nuo seno vysčīusī savas menīnes formas ir tradīcījas. Mums, tarybīnīams žmonēmīs, suprantama tā jēga, kurīos dėka sunkīausīais feodalīzmo laīkātīs, carīstīnēs nacionālīnēs priespaudos ir buržuazījos šūkavīmū metāis liaudies širdyje īšlīko gyva nēpaprasta menīnē nuojauta, īstīkīmybē lietuvīškam skoniūi, dabīnant paprasto žmogaus buitī. Tīktāi mums suprantama, kodēl lietuvīškosios buržuazījos valdymo metāis tiesīgō jūrītīngāi darbo žmonēs pīktīnosī miesčīonīškūmu, sklīndančīu po

dvarelīū ir buožlīū seklyčīas, īš ponū salionū. Mūsū liaudīs nēpalaužīama, nēīšeikančīs kūrybīnēs dvasīos, pīlna pasītīkējīmo savīmī—ir tīk tokīa liaudīs tegalējō perduotī mūsū kartoms tokīas puīklīs meno tradīcījas.

Valdantīejī sluoksniāi nētikīno liaudies menā. Feodalīnīs dvaras ir buržuazīnīai miesčīonys nēīsīlēdo jo. Liaudies menas vīsada tarnavo pačīs liaudies buitīai bei dvasīnīams poreīkīams. Reīkia tīk īsgīlīntī ir pastebēsīme, kaīp subtilīai, tāčiau skonīgāi papuošta valstīečīū buitīs. Savītas menas skatīrīno engīlīamo valstīečīo kasdīenybē, žadīno vīltīs į geresnē atēitī. Įvairūs papuoštī daiktāi savotīškai veikē sodīečīū dvasīā.

Lietuvīū liaudies menū tīrtī ir pavāizduotī Rokiškīo Kraštotyros muziejus skīrīa daug dėmesīo. Šīomis dīenomīs vīenoje īš muziejaus salīū atdarytos naujos liaudies meno ekspozīcījos, žymīai praturtīnīs naujāis ekspōnatāis.

Praetīkīme naujomīs ekspozīcījomīs, kur īšstatyta mūsū rajono XIX a. pabāigos ir XX a. pradžīos liaudies menīnīkū darbāi. Kōkie puīkūs dūmīnīū pīrkīū langū, klētēlīū durū, pīrīeklēčīū kolonēlīū ornamentāi, īšdrožīnētī paprastū stalīū rankomīs. Čīa pastebīme savotīškāi perduodamas gyvulīū, paukščīū, augalū formas. Štālī smulkūs daiktēlīai,—spaustūkāi, kultūvēs, verpstēs, pīeiverstēs, tabokīnēs, įvalrīos dežūtēs,—įbrēžtī juose ornamentāi subtī-

FELJETONAS

„SKENDUOLIS“

Gerblamas skaityto-
jau, jeigu tekū kada
nors būti Kamajuose ir
užsukti į užkandinę, be
abejo, pamatytum besi-
skeryčiojantį viduramžį
lamslaplaukį vyrįškį,
nuo gėrimo pamėlinavu-
sila nosimi, su išsipešu-
siais iš po diržo kadaise
buvusiais baltais balti-
niais; nenustebk, kai
tavęs nepažindamas,
prilėjęs paprašys šimt-
gramio degtinės, bokalo
alaus. Tada jau gertau
nesiginčyk, jeigu nenori
užsitraukti jo rūstybės.
Kaip sako kamajiškiai,
jo negali sutvarkyti net
milicija. Todėl, sutikęs
jį šlitinėjant, traukis iš
kelio, nes nuo nedarbo
kolūkyje susikaupus
energija išsprūsta kums-
čių lietumi. Kad netuš-
čiažodžiautume, duoda-
me jo paties, Vlodo
Bočerovo, gyvenančio
„Lenino keliu“ kolūky-
je, portretą.

Sugrįžęs iš po kasdieni-
nių išgertuvių, išveja
iš namų trejetą mažame-
čių vaikų, žmoną.
Stautėja tol, kol alko-
holis galutinai pakerta
pakinklius ir, išvirtęs iš
klumpių, užmiega ant
sudaužytų indų šukių bei
apverstų baldų krūvos.
Taip paprastai baigiasi
klekviena eilinė darbo
diena.

Kolūkio pirmininkas
Strazdauskas į V. Boče-
rovo nedalyvavimą ga-

myboje šaltai numoja
ranka:

—Et, ką gi aš pada-
rystu. Juk ne iš mano
kišenės geria...

—O iš kieno kišenės?
—paklaus nekantrus
skaitytojas.

Atsakymas tėra vienas
—iš „nešvartų kombina-
cijų“.

Štai paruošų įgalioti-
nis Viržgintas, norėda-
mas žūt būt sugraibyti
„čižančių“, kaip jis pats
sako, „burnelei sudrė-
kinti“, V. Bočerovo pa-
galba surado neblogą
pinių šaltinėlių.

Karlą, apžiūrėdamas
kolūkiečių A. Skardžiaus,
I. Partunovo, E. Pa-
makštienės atvežtus prie-
volei veršelius, jis bam-
bėjo:

—Hm, veršelis! Oda,
kaulai. Tokių priimti ne-
galiu, neleidžia įstaty-
mas, brokas.

Tačiau tą pačią aki-
mirką, tuos pačius ver-
šelius, kuriuos pridavė
V. Bočerovas, Viržgintas
priėmė, užskaitydamas
gerą, pilnavertę rūšį,
nuo jų savininkų aki-
plėšiška nusukdamas ke-
letą šimtų rublių...

Reikia tikėti, kad
pirmoje eilėje atitinka-
mos organizacijos nu-
brokuos pirmarūšį suk-
čių Viržgintą, o kolūkio
valdyba, bendradarbiau-
dama su apylinkės tary-
ba, imsis priemonių, kad
pakeltų gyvą skenduolį
V. Bočerovą iš pražū-
tingos alkoholio balos,
sugražins jį į tikrąjį
tarybinio žmogaus ke-
lią, juk socialistinės vi-
suomenės narys negali
lukti ant grindų!

D. Dilytė,
V. Lionys

Uzbekijos TSR skir-
iamas didelis dėmesys
senovės paminklų sau-
gojimui bei restaura-
vimui. Šiais metais tam
reikalui išskirta du
milijonai rublių.

Nuotraukoje:
meistras Ibragimas
Sirmuchamedovas res-
tauruoja minaretą, pa-
statytą prieš 700 metų.

A. Kuzmenkos
(TASS) nuotr.

Mūsų medžiagos
pėdsakais

„Taisytna padėtis“

Tokio pavadinimo
straipsnis buvo išspaus-
dintas „Po Spalio vė-
liava“ Nr. 54 (1590).
Jame buvo rašoma, kad
prie Rokiškio miesto
kino teatro kasos nėra
salės plano. Žiūrovams
tenka pirkti bilietus ne-
žinant, kurioje salės vie-
toje teks sėdėti.

Rajono kultūros sky-
riaus vedėjas Šlikas re-
dakcijai pranešė, kad
straipsnyje išskirti faktai
yra teisingi. Šiuo metu
yra sudarytas kino teat-
ro salės planas ir iška-
bintas matomoje vieto-
je prie kasos.

Peržvelgus saviveiklininkų darbą

Praėjo rajoninis ir res-
publikinis festivaliai.
Dabar galima susumuoti
laimėjimus, pasiektus
vystant meninę savi-
veiklą, jos trūkumus.

Štai pirmajame respub-
likiniame festivalyje ro-
kiškietiai pasirodė ger-
ai, vadovavo dainos,
šokių ir žaidimų valan-
domis Dramos teatro
kieme. Reikia atžymėti
Juodupės vilnionių au-
dinių fabriko „Nemu-
nas“ saviveiklininkų
iniciatyvą, organizuo-
jant dainas ir žaidimų
valandas. Rokiškio kul-
tūros namų tautinių šo-
kių ratelis, dalyvavęs
konkurse, užėmė antrą
vietą respublikoje. Mi-
nėtų kolektyvų nariai
lankė repeticijas, vykdė
vadovų nurodymus.

Geral pasirodė nemu-
niečių ir rokiškietiški
karnavalinės grupės, už-
ką reikia pareikšti nuo-
širdžią padėką mokyto-
jai Makutėnaitel, nes

tai buvo padaryta dėka
publikinis festivaliai.
jos iniciatyvos, nuošir-
daus darbo.

Kalbant apie respub-
likiniame festivalyje pa-
siektus laimėjimus, ne-
galima nulyti pasitai-
klusių trūkumų: Vienas
iš trūkumų yra tas, kad
mūsų rajono, turinčio
tokias pajėgas kūrybi-
nes jėgas, nei vienas
kolektyvas negavo lau-
reato vardo. Priežasčių
toli ieškoti nereikia.
Saviveiklos kolektyvų
vadovai Zalenkauskas,
Gradeckas, Kastėnas ir
kiti „prašė pro šalį“,
atsisakę stoti į konkur-
są. Tuo tarpu užtenka
palyginti Rokiškio I ir
Šiaulių Juliaus Janonio
vardo vidurinių mokyk-
lų orkestrus. Tenka pa-
stebėti, kad rokiškietiški
menininkai lygtu yra nesilp-
nesni. Tačiau šiam kolek-
tyvui galima padaryti
nemažai priekaištų, kaip
drausmės trūkumas, nuo-
latos pasireiškiantis iš-

tižimas, neįvertinimas
vadovo iniciatyvos.
Respublikiniame festi-
valyje buvo pakvies-
tas dalyvauti Rokiškio
kultūros namų dramos
ratelis su geriausiai pa-
vykustu J. Žemaitės
veikalu „Petras Kurme-
lis“. Dėl vadovo moky-
tojo Vajegos apsilėidi-
mo dramos ratelis į festi-
valį nenuvyko, nežiū-
rint to, kad dauguma
ratelio narių reikė pa-
geidavimą.

Reikia pareikšti pa-
dėką LKP RK ir vyk-
domajam komitetui, ap-
rūpinusiems visas mūsų
delegacijas transportu,
o, be to, niekur nedir-
bančius saviveiklininkus
— pilnu išlaikymu.
Nors rajoninis ir res-
publikinis festivalis pa-
sibaigė, bet tai nereišk-
ia, kad mūsų saviveik-
lininkai daugiau nebe-
dirbs. Štai ir praėjusį
sekmadienį įvyko „Se-
tekšnos“, „Žalgirio“,
„Atžalyno“ bei „Jauno-
sios gvardijos“ tarpko-
lūkinis festivalis, o atel-
tyje, ligi pirmųjų šalnų
be perstojo, kiekvieną
sekmadienį įvairiuose
rajono kampeliuose prie
festivalinių laužų krykš-
taus veržlioji jaunystė.

Baigiant reikiu pa-
dėką visiems kolektyvų
vadovams bei jų na-
riams už nuoširdų dar-
bą vystant meninę sa-
viveiklą, kovojant už
naujus laimėjimus me-
no srityje. Iki pasima-
tymo, draugai saviveik-
lininkai, kolūkiniuose
bei zoniniuose festiva-
liuose, kovokite, kad
sekančiame respubli-
kiniame festivalyje kiek-
vienas mūsų rajono ko-
lektyvas gautų laureato
vardą.

V. ŠLIKAS
Rokiškio r. Kultūros
skyriaus vedėjas

Nauji televizoriai

Mūsų rajono fabrikas įsisavino masinę tele-
vizorių „Rubinas“ su stačiakampiu ekranu
gamybą. Sekmingai įvykdęs mėnesinius pla-
nus, kolektyvas pasiuntė prekybos organi-
zacijoms keletą šimtų tokių televizorių.

Nuotraukoje: televizorių „Rubinas“
surinkimas.

V. Kunovo (TASS) nuotr.

liai perduoda liaudies
artumą su gamta, jaus-
mų kilnumą, stekimą
šviesesnės ateities ir pa-
sittikėjimą savimi. Ber-
nelis, prieš dovanoda-
mas mergelei skalbėje-
lei kultuvę, į ją įrėžė
savo džiaugsmą ir su-
sižavėjimą lietuvaitės
grožiu, primenančiu jam
lelijos žiedą, rūtos ša-
kelę arba sunkiai paste-
klamą žvalgzdūtę.

Sunkiausiomis gyve-
nimo valandomis darbo
žmogus buvo guodžia-
mas šviesesne ateitimi
„anam gyvenime“, die-
vo „apvaizda“, šventųjų
„užtarimu“. Tačiau ir
jai primesto tikėjimo
formose liaudis išreiškė
gilų savo troškimą ge-
resnio gyvenimo, tiesos ir
savo teisių. Visa tai su
nepaprastu talentingumu
perdavė skulptoroje bei
medžio drožiniuose.
Štai atskirame stende
matome eilę jų. Tai ne
tik kriščiūniskieji „šven-
tieji“, ne mitologiniai

„užtarėjai“—tai nukry-
žiuotajame įkūnytos
baudžlavinio valstiečio
kančios, rūpintojų įje
išreikšta sunki dalia,
šventame Jurgyje įlietas
tikėjimas pergale prieš
visus skriaudėjus, so-
pulingosios motinos
veiduose įrėžtas liaudies
sielvaras. Įsižiūrėkime
gerai į jų veidus, ar jie
mums nėra pažįstami.
Kaip jie mums primena
Lietuvos valstietį Ki-
taip ir negali būti, nes
dievdirbis drožė medį,
savo vaizduotei bruo-
žus imdamas iš realaus
gyvenimo, iš savo apli-
nkos, kopijuodamas
lietuvių valstiečio vei-
do išraišką. Į savo
drožinius nežinomieji
menininkai įdėjo visą
savo meninę nuovoką,
skoni, karta iš kartos tę-
sė tas tradicijas. Ne vel-
tui geriausiai mūsų
skulptoriai mokosi iš
liaudies.

O kiek skonio iš-
reikšta lietuviškuose au-

diniuose, kuriais vals-
tietės puošė stalą, lo-
vas, kuriais rengėsi lie-
tuviškoji šeima. Tik tų
raštuotų lovattiesių
rankšluosčių, staltiesių
ir jų išdėstymo dėka
paprasčia be grindų pi-
kia tapdavo jaukia sek-
lyčia, raštuoti rūbai so-
dietetį vienijo su puoš-
niaja gamta, kėlė jau-
nimo pasitikėjimą, ug-
dė estetinę nuojautą.

Liaudies skonis pasi-
reikšė kiekviename
žingsnyje. Be ornamen-
tuotų šaukštiniųčių, sam-
čių, rankšluostinių,
skrynių, raštuotų audi-
nių, statulėlių ir archi-
tektūrinių puošmenų
gilus grožio pajautimas
vertė žmogų padaryti
jaukią ir namų bei so-
dybos aplinką.

Praeini liaudies me-
no ekspozicijomis ir
pajunti grožiui jautrią
liaudies sielą. Bet juk
tai tik maža dalelytė tų
liaudies meno pamink-
lų. Kiek jų yra mūsų

butyje
dar neištirtų, kiek jų
sugrauzė kieti laiko
dantys! Ir taip norėtum
surinkti kiek galima
daugiau meno dalykė-
lių, norėtum įruošti mu-
ziejuje ištiesią liaudies
meno galeriją, padaryti
juos prieinamus mūsų
jauniesiems meninin-
kams, plačiai visuo-
menei, išsaugoti juos
komunistinės visuome-
nės kartoms.

Stovint ties stendais,
nejaudžiomis ateina mi-
ntis apie tų kūrinių au-
torių gyvenimą. Juk
seniau niekada nebuvo
tokio susidomėjimo
liaudies menu kaip da-
dar. Liūdnio likimo,
paprastai iš kiemo į
kiemą keliaujantieji
arba gritellaujantieji
dievdirbiai, audėjos,
piešėjai niekada nesi-
naudojo tokiu įvertini-
mu, kaip dabar, niekada
neturėjo galimybių da-
lyvauti festivalinėse
liaudies kūrybos paro-

dose. Medžio drožėjai,
kurdami verpstes, sta-
tulėles, audėjos, ausda-
mos raštuotus audinius,
subtiliai į kūrinių lieda-
vo naujautimą apie
ateinančią šviesesnę
ateitį, tačiau niekada,
tur būt, nepagalvojo,
kad jų darbą taip aukš-
tai vertins jų aniniai,
kad jų meną rinks į
muziejų saugyklas, ty-
rinės, grožės, ims pa-
vyzdžiu naujoms kū-
rinimams.

Socialistinėje visuo-
menėje liaudies menas
užima itin svarbią vietą
liaudies kultūros gyve-
nime. Kasdieninė bultis
puošiasi naujais gabli-
rankų darbais. Labiau
pasireiškiantieji liaudies
menininkai nebėra at-
stumti „keistuoliai“, o
eina kartu su gyvenimu
ir atlieka svarbų visuo-
meninį vaidmenį bend-
roje socialistinės kul-
tūros dirvoje. Naujos
epochos dvasia, išsi-

vystę liaudies kultū-
riniai poreikiai, platus
interesai padiktuoja
liaudies menininkui
naują temą, įduoda ki-
tą turinį ir pastato dar
didesnius reikalavimus
meninių formų išieško-
jimuose. Naujoji liau-
dies kūryba padvelkia
optimistine dvasia,
stipriai atsistojusi ant
realistinių liaudies me-
no tradicijų. Ekspozici-
jose išstatyti nau-
jausieji kūriniai atspindi
naujo, tarybinio žmo-
daus psichologiją ir
poreikius. Nuodugnus
naujosios liaudies kū-
rybos ištyrimas, geriau-
sųjų kūrinių surinki-
mas į muziejaus eks-
pozicijas yra vienas iš
svarbiausiųjų muziejaus
uždavinių.

S. DAUNYS
Rokiškio Kraštotyros
muziejaus direktorius

ASTRONOMAI MĒGĒJAI

Rankena pasukta, ir astrogralo vamzdīs nukreiptas į žvaigždes. Prigludęs prie prielaiso okuliario, Valentas Vyskupaitis žvelgia į bedugnės naktinio dangaus gelmes. Šią vėlyvą valandą danguje žėri nesuskaitoma daugybė žvaigždžių. Bet iš visos šios nesuskaitomos daugybės šviesulių jauną astronomą domina tik vienas šviečiantis taškas, kuris specialiuose informacijos žinyuose pažymėtas kukliu numeriu 524.

Šią žvaigždę prieš keletus metus pastebėjo viena užsienio observatorijų. Mokslininkai iš karto negalėjo nustatyti jos pobūdžio. Stebėjimai davė pagrindo priskirti ją prie vadinamųjų permainingo ryškumo žvaigždžių grupės. Bet žvaigždės permainingumą reikėjo nustatyti. Šio darbo ir ėmėsi Valentas Vyskupaitis. Dar neseniai, būdamas Vilniaus V. Kapsuko vardo Valskybinio universiteto studentu, jis pamėgo tirti lokias žvaigždes, turinčias didelę reikšmę šiuolaikinei astronomijai.

Kiekvienas sėkmingas tyrinėjimas šioje srityje praturtina mokslą naujais duomenimis apie Visatoje vykstančius atominius procesus, lei-

džia įsivaizduoti Visatos nuotolių masę. Visa tai svarbu žinoti mūsų atominės technikos ir tarpplanetinių kelionių išvakarių dienomis.

Savo tiriamojo darbo Vyskupaitis nenutraukė ir baigęs universitetą, tapęs Pakruojo vidurinės mokyklos mokytoju. Pasinaudodamas atostogomis, astronomas—mėgėjas atvažiavo į Vilnių observatorijoje susumuoti ilgalaikius tyrinėjimus. Tyrinėjimo rezultatai teigiami: pasitvirtino, kad stebimoji žvaigždė yra permainingo ryškumo.

Panaštams tyrinėjimams savo laisvalaikį paskyrė ir kitas astronomas—mėgėjas, jaunas mokytojas

iš Krakių miestelio Jonas Mašnauskas. Kartu su Vyskupaitiu jis parašė straipsnį apie devynių permainingų žvaigždžių fotografinį tyrinėjimą.

Ši astronomų—mėgėjų darba numatyta išspausdinti specialiaame astronomijos žurnale.

Profesoriaus P. Slavėno vadovaujamoje Vilniaus observatorijoje astronominius tyrimus vykdo ir kiti entuziastai. Tai universiteto vyresniųjų kursų studentai ir anksčiau universitetą baigusieji žmonės. Jie mokslininkai ištyrė apie 20 permainingo ryškumo žvaigždžių.

(ELTA).

Draugystei nėra ribų

NEMENČINĖ. Kultūros darbuotojų profsąjungos pionierių stovykla gavo laišką iš Čekoslovakijos pionierių, esančių kurortiniame mieste Karlovy Vary.

— Iš vieno draugo, atvykusio pas mus iš Lietuvos,—rašo Alžbeta Lacionova, Petras Šimekas, Alena Kreičova,—mes sužinojome apie jūsų stovyklą, mūsų brangūs tarybiniai draugai. Nutarėme parašyti jums apie save ir paprašyti, kad jūs padarytumėte laip pat.

— Ypač mes žavimės tarybinėmis dainomis,—rašo Čekoslovakijos pionieriai.—Mes daug skaitome knygų apie tarybinį jaunimą, dažnai žiūrime tarybinius kinofilmus. Jūs brangūs tarybiniai draugai, esate mums pavyzdys.

Šis laiškas buvo iškilmingai perskaitytas draugovės rikiuotei prie uždegto laužo. Vaikai entuziastingai pritarė savo draugų iš Čekoslovakijos pasiūlymui ir tą pačią dieną parašė jiems nuoširdų laišką. (ELTA).

ŠVIESUS KELIAS

(Laiškas iš Kinijos Liaudies Respublikos)

Trijų šimtų li*) kelias, einantis palei ryžių laukus, palei kalnus, apaugusius tankiais miškais, Se Chun-jui nebuvo nei ilgas, nei sunkus, kada jis neseniai grįžo šiuo keliu iš Kinijos žemės ūkio pirmųjų pasitarimo.

Prie galukaimio pirmiausia jį pasitiko berniukai. Apspūtę iš visų pusių, jie apibėrė jį įvairiais klausimais ir prašymais. Vieni norėjo, kad papasakotų apie Pekiną, kiti—apie garlaivį, kuriuo jis pfaukė Chuaichės upe. Visi vienas už kitą garsiau triukšmavo, sukinėjosi aplinkui.

Se Chun-jus papasakojo apie viską, ką jis matė, pajuto, sužinojo. Dabar, pilnas begalinio džiaugsmo, jis norėtų apkabinti šituos juoda-plaukius, spindinčiomis tamsiomis akutėmis berniukus ir papasakoti...

Se Chun-jus neturėjo vaikystės. Jis neprisiėmė vaikiškų žaidimų, berniokiškų išdaigų, viso to, be ko nėra ir negali būti vaikystės. Sunkų gyvenimą pažino jau nuo ketvirtų metų amžiaus, kai jis ir jo

trejų metų broliukas liko našlaičiai. Trejus metus kaime abu jie prašė išmaldos, kad galėtų pramisti. Būdamas septynių metų, Se Chun-jus pradėjo ganyti dvarininko kiaules, o po dviejų metų jam buvo patikėtas bulvolas. „Pakėlė tarnyboje“,—karčiai šypsodamasis prisimena Se Chun-jus. Trylikos metų patsamdžiau bernauti. Sunkus, kankinantis darbas lygiomis su suaugusiais—štai kokia buvo Se Chun-jus jaunystė, kuri pakeitė be džiaugsmo prabėgusią vaikystę. Atrodė, jog ir ateitis jam nieko gero nežada.

Tačiau atėjo laisvė, kaime įsikūrė liaudies valdžia, suorganizavusi valstiečius kovai už dvarininkų žemių padalinimą.

Se Chun-jus gavo 9 mu**) žemės ir kartu su 10 kitų vargingųjų valstiečių pavasarį įsteigė pirmąją tarpusavio pagalbos darbo brigadą. Nuvalius rudenį derlių, Se Chun-jus brigada tapo pirmojo apskrities gamybinio kooperatyvo „Dulaočuan“ branduoliu.

— Mūsų kooperatyvą vadino bandyminiu,—juokdamasis sako Se Chun-jus,—tur būt, todėl, kad mes neturėjome patyrimo, kurį reikėjo įsigyti. Į kooperatyvą susivienijo 32 kietimai—vienas už kitą vargingesni. Drauge dirbome, drauge ir tarėme apie tolimesnią darbą. Kooperatyvas turėjo iš viso 4 mulus ir keletą medinių arklių. Mes ėjome apgraitbomis, darėme klaidas, bet vis dėlto ėjome į priekį. Pusė kaimo mums pritarė ir net drąsino, daugelis abejojo, lūkuravo... Tikrai turtingieji valstiečiai mums pranašavo visišką nesėkmę, šaipėsi, vadindami mus „driskiųjų kooperatyvu“, tyčiojosi iš kiekvienos mūsų klaidos.

Tačiau net sunkiomis sąlygomis, po didelio potvynio, nuo kurio nukentėjo visi laukai, mūsų kooperatyvas iš kiekvieno mu surinko po keturiasdešimt cizinių***) derliaus daugiau, negu praėjusiais derlingais metais, kai tuo tarpu daugelis pavienininkų valstiečių nieko negavo iš savo

Nugalėtojas neaiškus

Praėjusį sekmadienį Rokiškyje prasidėjo LTSR spartaklados tinklinio varžybos, kuriose dalyvavo Rokiškio, Dusetų ir Obelių vyrų bei mūsų rajono moterų rinktinės. Į varžybas neatvykus Pandėlio, Dusetų bei Obelių moterų rinktinėms, Rokiškio moterų rinktinė į Panevėžio zonos finalą, kuris vyks š. m. rugpiūčio mėn. Biržuose, pateko be kovos.

Pirmieji prie tinklo susitiko Rokiškio ir Obelių tinklininkai. Žaidimo pradžioje vyks-

ta apylygė kova ir pirmąjį setą nežymia 2 taškų persvara laimi rokiškietčiai. Antrąjį setą mūsų rajono tinklininkai žaidžia aktyviau ir laimi rezultatu 15:4, trečiame sete rokiškietčiai vėl „išsikvepia“; žaidžia pasyviai, bet susitikimas vis dėlto baigiasi pastarųjų pergale rezultatu 3:0.

Sekantį dieną susitiko Dusetų ir Obelių tinklininkai. Rezultatu 3:0 susitikimą laimėjo dusetiškiečiai.

Po to įvyko nugalėtojų susitikimas. Po

atkaklios kovos pirmąjį setą santykiu 15:10 laimi rokiškietčiai. Antrąjį setą, kaip paprastai mūsų rinktinė, „išsikvepia“, nebepaima paprasčiausių servų, jaučiamas pasyvumas ir rezultatu 3:15 pralaimi dusetiškiems. Rokiškietčiai, nežymia taškų persvara laimėję trečiąjį setą, pralaimi du paskutiniuosius setus.

Tuo būdu nugalėtoju tapo Dusetų vyrų tinklininkų komanda, bet vis dėlto laimėjimas neaiškus, nes į jų komandos sudėtį įėjo sportininkai lengvaatliečiai, kai tuo tarpu sportininkas gali dalyvauti tikta vienoje sporto šakoje. Šį klausimą spręs respublikinis kūno kultūros ir sporto komitetas.

A. Žadelkis

Prie vartų

Neseniai Rokiškio miesto stadione susitiko mūsų rajono Pramkombinato ir Kėdainių futbolo komandos. Nuo pirmųjų žaidimo minučių tarp vienuolių užvirė atkakli sportinė kova dėl kamuolio. 10 žaidimo minutę aikštės šeimininkų vartuose atsidarė pirmas kamuolys, o po jo per visą žaidimo laiką—dar penki. Bendra susitikimo pasekmė 6:1 svečių iš Kėdainių vienuolikės naudai.

E. Grigorjevas

Naujesiems mokslui metams respublikos Valskybinė pedagoginės literatūros leidykla išleis 113 pavadinimų vadovėlių pradžios ir vidurinės mokykloms. Bendras leidinių tiražas — 2.500 tūkstančių egzempliorių.

Vien tik V. Kapsuko - Micokevičiaus vardo spaustuvė jau

išleido 89 pavadinimų vadovėlių lietuvių, lenkų ir rusų kalbomis. Leidinių tiražas — 1,5 milijono egzempliorių. Čia beveik visas knygų gamybos procesas mechanizuotas.

Nuotraukoje: cocho viršininkas Antanas Sakmokas ir brokuotoja Konstancija Matulevičiūtė ruošia naują algobros vadovėlių siuntą.

M. Ogajaus (ELTA) nuotr.

pasėlių. Šita pergalė buvo daug svarbesnė politiniu, negu ekonominiu atžvilgiu. Ji įkvėpė kooperatyvo šalininkus, priartino prie jo abejojančius, praretino priešininkų eiles. Mažo, trisdešimties kiemų kooperatyvo 1953 metų pergalė turėjo didelę reikšmę ruošiantis sukooperuoti visą apskritį, kas buvo padaryta po dviejų metų.

Komunistų ir kooperatyvo valdybos nuopelnas yra tas, kad jie sugebėjo rasti papildomų pajamų šaltinį. Perna šios pajamos sudarė daugiau kaip penkiasdešimt septynis tūkstančius juanių. Siekti būtų to partija ir ragina kaimo komunistus.

Po pasitarimo Pektne ir apžiūrėjęs žemės ūkio

parodą, Se Chun-jus dabar aiškiai pamatė, ko trūksta jų kooperatyvui, kas praleista, kur reikia nukreipti pagrindines jėgas. Pavyzdžiui, nepakankamai buvo vertinama kiaušintinkystė, o juk tai—aukso kasykla...

Svajodamas apie ateitį, Se Chun-jus jau matė, kaip kooperatyvas gauna jau ne po šešis šimtus, o po tūkstantį

cizinių ryžių iš vieno mu, kaip išsivystys visos ūkio šakos, kaip tolimame kalnų kaime įsižiėbs elektros lemputės - bendros darbininkų klasės ir valstiečių pergalės simbolis industrializacijai. Ir jis džiaugsmingai ruošėsi pokalbiams savo kaimo gyventojais.

M. DOMOGACKICH

Už redaktorių V. DODENAS

Š. m. liepos 30 d. Leningrado mieste įvyks Valskybinės 3 proc. vidaus išlošiamosios paskolos 58-tas laimėjimų tiražas.

Galima laimėti nuo 400 iki 50.000 rublių.

Šios paskolos obligacijos parduodamos ir laisvai perkamos taupomosiose kasose.

[sigykite valskybinės 3 procentų vidaus išlošiamosios paskolos obligacijų iki š. m. liepos 30 d.]

Nuo š. m. rugpiūčio mėn. 1 d. prie Rokiškio kultūros namų pradeda veikti vaikų, moterų ir namų apyvokos reikmenų kirpimo-siuvimo kursai.

Pareiškimai į kursus priimami iki liepos mėn. 31 d.

K. N. vadovybė

*) li — 0,5 kilometro

**) mu — 1/3 hektaro

***) 1 cizinis—0,5 kilogramo